

Bemærkninger til lovforslaget

I. Almindelige bemærkninger

Loven om statsstøtte til visse private seminarier blev vedtaget i folketinget i folketingsåret 1968-69, jfr. Folketingsstidende 1968-69 spalte 4750, 5568, 7353, 7767. Tillæg A. 4545; B 3217; C 953. Loven er senere ændret 2 gange.

Efter loven afholdes udgifterne ved driften af de af loven omfattede institutioner af statskassen. Staten stiller inventar og samlinger til rådighed. Der kan ydes statslån til opførelse m. v. af egne bygninger og til andre formål. Endelig kan der ydes statstilskud til indretning af lejede lokaler.

Lovforslaget må ses i sammenhæng med det samtidigt fremsatte forslag til lov om uddannelse af håndarbejds lærere m. fl. (uddannelsesloven). Ved lovforslagene er det bl. a. tilstræbt at ligestille de uddannelsessøgende, der uddanner sig til lærere i håndarbejde og andre hermed beslægtede fag, med andre lærerstuderende. Ligestilling søges bl. a. opnået ved at fritage de studerende for at betale undervisningsafgifter. Nærværende lovforslag sigter herimod ved at medtage de institutioner, der uddanner håndarbejds lærere m. fl., i gruppen af private seminarier, der modtager fuld statsstøtte.

I bilaget til lovforslaget er loven om statsstøtte til visse private seminarier opført med den her foreslåede formulering sammenholdt med den gældende formulering.

Man henviser i øvrigt i det hele til bemærkningerne til forslaget til uddannelsesloven, der indeholder oplysninger om uddannelsens nuværende indhold og organisation, herunder de nuværende uddannelsesinstitutioner, om de nuværende støtteforhold, såvel for institutioner som for studerende, om begrundelsen for lovforslagene og om deres forberedelse, om den tilstræbte fremtidige støtteordning og om de økonomiske konsekvenser.

Det skal dog her anføres, at de samlede merudgifter i medfør af lovforslagene er anslået til 3,1 mill. kr. Disse udgifter påhviler staten. Lovforslagene vil ikke medføre merudgifter for kommunerne.

II. Bemærkninger til de enkelte bestemmelser.

Til § 1

Med denne bestemmelse optages håndarbejdsseminarier i seminariestøtteleven. Herunder falder også eventuelle seminarieafdelinger ved institutioner, der tillige omfatter anden undervisningsvirksomhed, f. eks. højskole- eller husholdningsskolevirksomhed, samt seminarier eller seminarieafdelinger, der er godkendt til alene at varetage en del af uddannelsen.

Håndarbejdsseminarierne omfattes herefter af seminariestøttelevens § 1, stk. 1, nr. 1)-3), der indeholder betingelserne for statens støtte, nemlig, at »seminarierne

1. er godkendt af undervisningsministeren efter de regler, der er fastsat om uddannelsen på de nævnte seminarier,
2. er selvejende institutioner med vedtægter godkendt af undervisningsministeren og
3. følger de bestemmelser, som fastsættes af undervisningsministeren om driften, de økonomiske forhold og lønnings- og pensionsforholdene for personalet m. v.«

Bestemmelserne om driften og de økonomiske forhold vedrører dispositionsbeføjelser, budgetudarbejdelse og regnskabsaflæggelse samt revision.

Statens udgifter til driften af de seminarier, der hører under seminariestøtteleven, afholdes af driftsudgiftbevillinger, dvs. samme bevillingstype, som gælder for statsinstitutioner. Der findes for hver af de tre seminariegrupper, der i dag omfattes af loven, en fælles bevilling for de pågældende seminarier. For opstilling af bevillingerne gælder stort set samme regler som for statsinstitutioner. I anmærkningerne opstilles der således personaleoversigt, og udgifter og indtægter specificeres på standardkonti.

Reglerne om budgetudarbejdelse, regnskabsaflæggelse og revision svarer til de for statsinstitutioner gældende regler. De private seminariers regnskaber revideres af rigsrevisionen efter bestemmelserne i loven om revisionen af statens regnskaber